

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z JĘZYKA POLSKIEGO dla klasy I, II, III realizowany w I LO im. ppor. Emilii Gierczak w Nowogardzie

KONTRAKT Z JĘZYKA POLSKIEGO I LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE W NOWOGARDZIE

1. Uczeń zobowiązany jest do prowadzenia zeszytu przedmiotowego, sporządzać w nim notatki z lekcji i okazywać go do kontroli.
2. Brak zadań obowiązkowych oznacza wpisanie oceny niedostatecznej.
3. W ciągu roku szkolnego można raz nie przeczytać lektury na czas.
4. Dwa razy w roku szkolnym można zgłosić tzw. nieprzygotowanie DO ZAJĘĆ (nie dotyczy pracy klasowej i sprawdzianu z większej partii materiału).
5. Prace klasowe, diagnozy, próbne egzaminy- są obowiązkowe.
6. Poprawiać można każdą ocenę – w wyznaczonym przez nauczyciela terminie.
7. Ocenę śródroczną i końcoworoczną można poprawić (podnieść) poprzez napisanie dodatkowego testu, według kryteriów zawartych w PSO.
8. Poprawianie ocen powinno zakończyć się w ciągu dwóch tygodni od ich wystawienia, natomiast oceny końcowe- w ciągu miesiąca, od momentu ich za-proponowania.
9. Prace pisemne są archiwizowane w szkole (po ich omówieniu), mogą być udostępniane zainteresowanym do wglądu.
10. Jeśli uczeń znacznie przekroczy termin oddania pracy domowej będzie musiał napisać zadanie dodatkowe.
11. Nauczyciel respektuje zalecenia Poradni Psychologicznej w zakresie dysleksji i dysortografii- proponuje jednocześnie uczestnictwo w konsultacjach, w celu ćwiczenia umiejętności.
12. Nauczyciel zachęca do działań artystycznych, kulturalnych.
13. Uczeń zna zakres wiedzy i umiejętności wymagany przez nauczyciela na poszczególne oceny.
14. Nauczyciel informuje ucznia o każdej jego ocenie i motywuje ją.
15. Jeśli uczeń nie zgłosił braku pracy domowej, a zostanie brak stwierdzony, otrzymuje ocenę niedostateczną.
16. Uczeń dowiaduje się o sprawdzianie na tydzień przed terminem.
17. Nauczyciel sprawdza i ocenia sprawdzian i klasówki w terminie 2 tygodni.
18. W przypadku nieobecności ucznia na sprawdzianie lub klasówce wpisujemy nb. Brak zaliczenia zaległości wpływa na obniżenie oceny końcowej.

19. Nauczyciel nie ma obowiązku zapowiadać kartkówek obejmujących materiał z trzech ostatnich lekcji lub treści lektury.
20. Wszystkie uzyskane przez uczniów oceny są wpisywane do dzienników klasowych.
21. Znaczący (największy wpływ) na ocenę śródroczną i roczną, mają oceny za prace klasowe, kartkówki i wypowiedzi ustne.

22. Na jednej lekcji uczeń może otrzymać tylko jedną ocenę niedostateczną.
23. Z jednej pracy może być wystawiona tylko jedna ocena.
24. Aktywność ucznia na lekcji jest oceniana plusami bądź konkretną oceną pozytywną i brana pod uwagę przy ocenie końcowej.
25. Za przygotowanie pomocy dydaktycznych lub dodatkowych prac (referatu, materiału spoza lektury, wzorowe czytanie wiersza itp.) uczeń otrzymuje ocenę pozytywną.
26. Uczeń może korzystać z pomocy nauczyciela w przypadku trudności.
27. Uczeń może zgłaszać swoje wątpliwości, dotyczące nowego materiału w trakcie lekcji.
28. Nauczyciel uzasadnia każdą wystawianą ocenę.
29. Uczeń jest punktualny, kulturalny, systematyczny. Nie dezorganizuje pracy na lekcji rozmawiając.
30. Obie strony podpisujące kontrakt przestrzegają wyżej wymienionych zasad.
31. Kontrakt może ulec ewaluacji w ciągu roku szkolnego.

I. Cele oceniania osiągnięć uczniów na lekcjach języka polskiego

Gromadzenie informacji na temat postępów ucznia w zakresie:

- znajomości dziedzictwa literackiego i kulturowego,
- rozumienia tradycji narodowej i europejskiej oraz rozpoznawania jej obecności we współczesnej literaturze,
- interpretacji dzieł w różnych kontekstach,
- rozpoznawania i hierarchizowania wartości w omawianych dziełach literatury,
- znajomości zagadnień z zakresu nauki o języku,
- sprawnego i poprawnego posługiwania się językiem ojczystym,
- orientacji w zjawiskach artystycznych we współczesnej kulturze i ich wartościowania.

II. Wymagania edukacyjne z języka polskiego

Uczeń ma obowiązek:

systematycznie i starannie przygotowywać się do zajęć,
opanowywać wiadomości i umiejętności wskazane w wymaganiach edukacyjnych z języka polskiego na poziomie podstawowym i ponadpodstawowym,
prowadzić zeszyt przedmiotowy / notatki powinny odzwierciedlać tok zajęć/
posiadać na zajęciach zeszyt przedmiotowy, podręcznik, egzemplarz omawianej lektury oraz inne materiały wskazane przez nauczyciela,
aktywnie uczestniczyć w zajęciach,
opracowywać zadania domowe w terminie,
czytać lektury wskazane przez nauczyciela i określone w programie nauczania w terminie,

w przypadku nieobecności na pracy klasowej czy sprawdzianie z przyczyn uzasadnionych (np. choroba, przypadek losowy) ustalić z nauczycielem termin sprawdzenia wiedzy i umiejętności, uzupełnić braki (termin ustalony zostaje w pierwszym dniu pojawienia się ucznia po czasie absencji),
nieobecność nieusprawiedliwiona / nieuzasadniona (np. tylko na pojedynczych godzinach) nie daje w/w możliwości, a uczeń otrzymuje ocenę „nieodstateczny”,
w przypadku nieobecności na lekcji uczeń jest zobowiązany samodzielnie opracować omawiany materiał,

Uczeń ma prawo:

do jednokrotnego nieprzygotowania się do lekcji w okresie bez żadnych konsekwencji (nie dotyczy ono czytania lektur oraz wcześniej zapowiedzianych prac klasowych, sprawdzianów, kartkówek),
do poprawienia oceny niedostatecznej z pracy klasowej, sprawdzianu w ciągu dwóch tygodni od otrzymania poprawionej pracy w terminie ustalonym z nauczycielem.
Do uzyskania wyższej niż proponowanej oceny - po zgłoszeniu zastrzeżeń uczeń zobowiązany jest do napisania testu zaliczeniowego ze wskazanego materiału, co najmniej dwa tygodnie przed ostatecznym wystawieniem ocen.

W stosunku do ucznia ze stwierdzonymi dysfunkcjami obniża się wymagania w następujący sposób (zgodnie z zaleceniami OKE):

1. W pracy pisemnej ucznia z dysleksją i dysortografią bierze się pod uwagę przede wszystkim wartość merytoryczną wypowiedzi oraz jej formę językową, nie uwzględnia się w ocenie następujących błędów:

zmienionej kolejności liter w wyrazach,

wstawionych dodatkowo liter w wyrazie, opuszczonych lub przestawionych,

opuszczonego początku lub końca wyrazu,

występowania w wyrazach głosek dźwięcznych lub bezdźwięcznych i odwrotnie,

mylenia głosek „i” i „j”, głosek nosowych z końcówką fleksyjną, np.: -ę, -em, -ą, -om,

mylenia przedrostków z zaimkami (np.: *pode szły*), błędnego zapisywania przyimków z rzeczownikami i przysłówkami (np.: *wklasie, zachwilę, napewno*),

niewłaściwego zapisu spółgłosek miękkich (np.: *rosinie* zamiast *rośnie*),

pisowni niezgodnej z zasadami ortografii, jeżeli wynika ona z nadmiernego zaufania do zasad ortografii i schematycznego ich stosowania,

błędnego stosowania lub niestosowania znaków interpunkcyjnych,

zapisu fonetycznego wyrazu.

2. W pracy pisemnej ucznia, u którego stwierdzono dysgrafię uwzględnia się opinię i zalecenia poradni (uczeń ma prawo pisać mało czytelnie, stawiać niekształtne litery).

3. Ponadto stosuje się indywidualizację pracy z uczniami o specyficznych trudnościach w nauce na tzw. nauczaniu indywidualnym- zgodnie z zaleceniami Poradni Psychologiczno- Pedagogicznej oraz lekarskimi.

III. Narzędzia i zasady oceniania uczniów oraz gromadzenia informacji

1. Na lekcjach języka polskiego stosowany jest tradycyjny system oceniania.

2. Przy ustalaniu oceny z prac pisemnych przyjmuje się progi procentowe oceniania zgodne z zapisem w WSO.

3. Ocena śródroczna i końcoworoczna ustalone są zgodnie z obowiązującą skalą ocen .

Ocena roczna obejmuje wszystkie oceny cząstkowe uzyskane w pierwszym i drugim okresie nauki.

PROGI WYMAGAŃ NA POSZCZEGÓLNE OCENY

Uczeń uzyskuje ocenę:

CELUJĄCY, gdy:

- spełnia wszystkie wymagania na ocenę bdb,
- twórczo rozwija własne uzdolnienia i zainteresowania,
- pomysłowo i oryginalnie rozwiązuje nietypowe zadania,
- bierze udział i osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach,
- sięga do dodatkowych pozycji lekturowych, publikacji naukowych itp.

BARDZO DOBRY, gdy:

- opanował całość materiału omówionego na lekcji i opracowanego w ramach pracy domowej,
- potrafi samodzielnie zastosować zdobytą wiedzę w sytuacjach typowych i problemowych,
- napisał wszystkie prace klasowe i domowe, przeczytał wszystkie lektury i uzyskał bardzo dobre i dobre oceny cząstkowe,
- brał aktywny udział w zajęciach, a jego odpowiedzi były wyczerpujące, pełne pod względem merytorycznym i cechowała je wysoka kultura języka,

DOBRY, gdy:

- oceny cząstkowe wskazują, iż opanował materiał omówiony na lekcji i opracowany w ramach pracy domowej w stopniu dobrym,

- napisał wszystkie prace klasowe i domowe, przeczytał wszystkie lektury,
- starał się brać aktywny udział w zajęciach, choć nie wszystkie jego odpowiedzi były udane,
- wypowiedzi pod względem merytorycznym oraz ich kompozycji nie budzą zastrzeżeń,

DOSTATECZNY, gdy:

- opanował wymagania podstawowe,
- oceny cząstkowe wskazują, iż opanował materiał omówiony na lekcji i opracowany w ramach pracy domowej w stopniu dostatecznym
- sporadycznie brał udział w lekcjach,
- oddawane prace pisemne były przeciętne pod względem sprawności językowej i wartości merytorycznej,

DOPUSZCZAJĄCY, gdy:

- opanował wymagania podstawowe,
- oceny cząstkowe wskazują, iż opanował materiał omówiony na lekcji i opracowany w ramach pracy domowej, a określony w podstawie programowej, w stopniu ograniczonym,
- w trakcie semestru / roku szkolnego/ nie pracował systematycznie,
- rzadko brał udział w zajęciach,
- prace pisemne wskazują, iż nie włożył w nie dużo wysiłku i wykazują widoczne niedociągnięcia,
- popełnia błędy i nie stara się ich sam korygować,

NIEDOSTATECZNY, gdy:

- nie opanował niezbędnego minimum zawartego w podstawie programowej, tak w zakresie wiedzy, jak i umiejętności,
- nie podjął próby aktywnego uczestnictwa w zajęciach,
- prezentował negatywną postawę wobec określonych wymagań.

IV. Rodzaje aktywności ucznia podlegające ocenianiu:

1. **Wypowiedzi ustne**, w tym sprawdzające przygotowanie ucznia do zajęć.

Ocenie podlegają:

a) merytoryczna strona wypowiedzi:

- znajomość treści objętych programem nauczania,
- znajomość, zrozumienie i klasyfikacja zjawisk oraz kontekstów literackich, kulturowych i historycznych,
- zgodność treści z tematem,
- formułowanie samodzielnych sądów wartościujących, poziom sprawności myślowej: wnioskowanie, uogólnianie obserwacji, uzasadnianie tez, trafna argumentacja,

b) kompozycja wypowiedzi:

- planowość,
- logiczność,
- spójność,

c) sprawność językowa:

- bogactwo słownictwa,
- poprawność gramatyczna.

2. **Udział w dyskusji** (*waga argumentów, etyka i kultura wypowiedzi, dokumentowanie tez*)

3. **Praca ucznia na lekcji** (za aktywne uczestnictwo w zajęciach uczeń wynagradzany jest pełną oceną lub częstkową w postaci plusów).

Plus/y może uzyskać uczeń, który aktywnie uczestniczy w zajęciach, wykazuje samodzielność i pomysłowość, swoją postawą zachęca innych do aktywnego udziału w zajęciach.

4. **Prace pisemne** – *wiedza i umiejętności uczniów sprawdzane w różnych formach pracy klasowej podlegają ocenie z uwzględnieniem następujących kryteriów: zgodność treści wypracowania z tematem, zawartość merytoryczna, kompozycja, styl, poziom językowy, zapis, estetyka*

5. **Prezentacje w klasie** (*referaty, recytacje, efekty własnych działań twórczych*),

6. **Praca w grupie** (*zasady oceniania pracy grupowej nauczyciel określa przed wykonaniem zadania; ocenę może otrzymać osoba referująca efekty działań grupy - wybrana przez jej członków lub wskazana przez nauczyciela - bądź też cała grupa*).

7. **Pamięciowe opanowanie fragmentów lub całych utworów literackich** *wskazanych przez nauczyciela*

8. Prace klasowe, sprawdziany, kartkówki, notatki

9. Zadania domowe

10. Dodatkowo samodzielnie wykonane przez ucznia prace.

V. Sposoby sprawdzania postępów uczniów

1. Diagnoza wiedzy i umiejętności uczniów kl. I w pierwszym miesiącu nauki, kl. II w II okresie/semestrze nauki; w kl. III - diagnoza maturalna w terminie przewidzianym przez OPERON/OKE,
2. Prace klasowe (co najmniej dwie w okresie spośród niżej wymienionych; o ich terminie uczniowie są informowani z dwutygodniowym wyprzedzeniem):
test sprawdzający umiejętność czytania ze zrozumieniem tekstów literackich i nieliterackich,
wypracowania będące dłuższą samodzielną wypowiedzią o różnym charakterze, np. rozprawka, esej, wypowiedź interpretacyjna (przedmiotem rozważań może być utwór liryczny, tekst lub fragment tekstu, jako klucz do odczytania utworu, sposób ujęcia tego samego motywu, tematu w utworach),
3. Sprawdziany wiadomości, co najmniej dwa w semestrze, (z co najmniej tygodniowym wyprzedzeniem) dotyczące:
problematyki omówionych tekstów literackich, wiedzy o epoce, wiedzy o języku, np. syntez historycznoliterackich (jedna synteza w miesiącu) w klasach maturalnych,
4. Pisemne prace domowe (rozprawka, esej, wypowiedź interpretacyjna czytanie ze zrozumieniem),
5. Wypowiedzi ustne na zadany temat.
6. Inne sposoby: notatki, referaty, prezentacje, głos w dyskusji, recytacja utworów literackich /udział w przedstawieniach teatralnych organizowanych na terenie szkoły/

VI. Przedmiotowy system oceniania z języka polskiego jest zgodny ze Statutem Szkoły.

VII. Szczegółowe zapisy dotyczące poszczególnych jednostek lekcyjnych (wymagania podstawowe i ponadpodstawowe) zawarte są w rocznych planach dydaktycznych dla poszczególnych klas.

Zespół nauczycieli języka polskiego:

Dorota Borzeszkowska- Buriak

Katarzyna Szkup

Plan wynikowy *Ponad słowami* klasa 1 część 1

Zgodnie z ramowym planem nauczania na semestr przypada ok. 60 godzin lekcyjnych języka polskiego dla zakresu podstawowego oraz dodatkowe 30 godzin – dla zakresu rozszerzonego. Prezentowany rozkład materiału jest autorską propozycją realizacji materiału zawartego w podręczniku *Ponad słowami* w pierwszym semestrze klasy 1. Łącznie obejmuje 93 godziny lekcyjne, przy czym część tematów wskazano jako obowiązkowe, m.in. z uwagi na zapisy podstawy programowej, a pozostałe – jako fakultatywne. Dzięki temu każdy nauczyciel może dostosować niniejszy plan do liczby godzin, którą dysponuje, oraz do możliwości i potrzeb danego zespołu klasowego.

Oznaczenia w tabeli:

* zakres rozszerzony

 materiał obligatoryjny

 materiał fakultatywny

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
STAROŻYTNOŚĆ – O EPOCE						
1. Zaplanowanie pracy rocznej	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i>	• uwagi o przedmiocie • zapoznanie z podręcznikiem • podanie listy lektur • przedstawienie przedmiotowego systemu oceniania • przeprowadzenie testu diagnostycznego	1		• swobodnie korzysta z podręcznika • zapoznaje się z listą lektur obowiązujących w klasie 1	• zapoznaje się z listą tekstów przeznaczonych dla zakresu rozszerzonego
2. Fundamenty kultury europejskiej	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Starożytność</i> , s. 12–13	• wynalezienie pisma • upadek cesarstwa zachodniorzymskiego • symboliczne znaczenie Aten, Rzymu i Jerozolimy • pojęcia i terminy: antyk, klasycyzm, monoteizm i politeizm, judaizm i chrześcijaństwo	1	I.1.1 ZP I.2.1 ZP I.2.3 ZR	• określa ramy czasowe epoki • wymienia kręgi kulturowe starożytnej Europy i je charakteryzuje • wyjaśnia symboliczne znaczenie Aten, Rzymu i Jerozolimy • wypowiada się na temat greckich filozofów • wypowiada się na temat fundamentalnej roli starożytności klasycznej w historii kultury europejskiej	• przedstawia znaczenie prawa rzymskiego dla rozwoju późniejszych kodyfikacji prawnych
3. Grecja, Rzym	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad</i>	• wpływ starożytnej Grecji na kształtowanie cywilizacji	1	I.1.1 ZP I.2.1 ZP	• omawia złoty wiek Aten • wymienia osiągnięcia starożytnych	• podejmuje dyskusję na temat wpływu starożytności na współczesność

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
	<i>słowami 1.1</i> , dział <i>Starożytność</i> , s. 14–16	europejskiej • pojęcia i terminy: <i>polis</i> , demokracja, społeczeństwo obywatelskie, swoboda myśli i wolność słowa, filozofia, kanon piękna, epos, teatr, retoryka, liryka • wpływ starożytnego Rzymu na kształtowanie cywilizacji europejskiej • pojęcia i terminy: język łaciński, prawo, obywatel, system dróg, poezja • antropocentryczny charakter cywilizacji antycznej • idee kształtujące życie starożytnych: kalokagatia, alfabet łaciński			Greków • wymienia osiągnięcia starożytnych Rzymian • omawia różnice pomiędzy kulturą Grecji i Rzymu • wyjaśnia, na czym polegał antropocentryzm cywilizacji antyku • wypowiada się na temat idei kształtujących życie starożytnych	
4. Filozofia antyczna	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Starożytność</i> , s. 17–18	• filozofia jako badanie świata natury • przełomowy charakter działalności Sokratesa • wątplenie i zadawanie pytań – podstawa metody Sokratesa • dualizm jako podstawa platońskiej wizji świata • cienie wobec świata idei • funkcja rozumu w procesie poznawania świata • Arystoteles i całościowy	1	I.1.1 ZP I.2.1 ZP I.2.5 ZP I.2.6 ZR	• wymienia najważniejszych filozofów starożytnej Grecji: Sokratesa, Platona i Arystotelesa • wyjaśnia etymologię oraz znaczenie słowa <i>filozofia</i> • wymienia podstawowe założenia filozofii Sokratesa, Platona, Arystotelesa • wymienia najważniejsze założenia szkoły filozoficznej stoików, epikurejczyków i sceptyków • wyjaśnia, na czym polegał	• omawia wpływ filozofii starożytnych na epoki późniejsze

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
		opis rzeczywistości • funkcja obserwacji zmysłowych i dociekań umysłowych w procesie poznawania świata • terminy i pojęcia: cnota, dobro, piękno, złoty środek • przyjemność i umiarkowanie jako podstawowe założenia filozofii epikurejskiej • rozum, cnota i spokój – podstawy filozofii stoickiej • powściągliwość w wydawaniu sądów – sceptycy			przełomowy charakter działalności Sokratesa i omawia jego metodę filozoficzną • omawia dualistyczną koncepcję świata według Platona • wypowiada się na temat znaczenia działalności Arystotelesa	
5. i 6. Sztuka antyku	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Starożytność</i> , s. 19–23	• antyczny ideał piękna • pojęcia i terminy: harmonia, kanon (piękna), proporcje, symetria, <i>mimesis</i> , idealizacja • architektura pełna symetrii i harmonii • pojęcia i terminy: kolumnada, kopuła, łuk, arkady, akwedukt, amfiteatr, łuk triumfalny • dzieła: <i>Doryforos</i> , <i>Nike z Samotraki</i> , <i>Wenus z Milo</i> , <i>Partenon</i> , <i>Grupa Laoookona</i> i inne przykłady sztuki starożytnej przedstawione na	2	I.2.1 ZP I.2.6 ZP I.2.7 ZP I.2.5 ZR	• rozpoznaje najważniejsze zabytki starożytnej Grecji i Rzymu • wymienia cechy antycznego ideału piękna • przedstawia główne cechy sztuki antycznej • wyjaśnia, jak Grecy rozumieli piękno • wymienia innowacje architektoniczne wprowadzone przez Rzymian • omawia znaczenie harmonii w sztuce antyku • tłumaczy, co to jest kanon • objaśnia pojęcie <i>mimesis</i> jako	• rozróżnia okresy klasyczny i hellenistyczny w historii sztuki starożytnej Grecji i przyporządkowuje im konkretne dzieła

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
		ilustracjach			kategorii sztuki antycznej • dokonuje analizy dzieła sztuki według następujących kryteriów: stosunek do natury, kompozycja, sposób ukazania tematu, kontekst kulturowy i filozoficzny	
7. Teatr antyczny	<ul style="list-style-type: none"> podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i>, dział <i>Starożytność</i>, s. 24–26 	<ul style="list-style-type: none"> rola teatru w starożytnej Grecji historia narodzin teatru rozwój teatru pojęcia i terminy: dytyramb, koryfeusz, chór, dramat, tragedia, komedia, dramat satyrowy, koturny, maska, <i>decorum</i>, amfiteatr, zasada trzech jedności postacie: Ajschylos, Eurypides, Sofokles, Arystofanes 	1	I.1.1 ZP I.1.3 ZP I.2.1 ZP I.2.4 ZP I.2.6 ZP IV.2 ZP	<ul style="list-style-type: none"> wymienia rodzaje literackie i definiuje dramat wyjaśnia, na czym polegała zasada trzech jedności wymienia przynajmniej dwa tytuły tragedii Sofoklesa: <i>Król Edyp</i> i <i>Antygona</i> rozdziela antyczne gatunki dramatyczne: tragedię, komedię i dramat satyrowy opisuje podstawowe elementy budowy teatru greckiego – orchestrę, proscenium, skene, parodos opisuje budowę dramatu antycznego przedstawia historię narodzin teatru określa rolę trzech pisarzy w rozwoju dramatu: Ajschylosa, Eurypidesa i Sofoklesa 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia etymologię słowa <i>tragedia</i> omawia wpływ tragików greckich: Ajschylosa, Eurypidesa i Sofoklesa oraz komediopisarza Arystofanesa na rozwój teatru
STAROŻYTNOŚĆ – TEKSTY Z EPOKI I NAWIĄZANIA						
8. Wprowadzenie do literatury	<ul style="list-style-type: none"> podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i>, dział 	<ul style="list-style-type: none"> początki literatury – twórczość usna pojęcia i terminy: mit, 	1	I.1.1 ZP I.1.3 ZP I.1.15 ZP	<ul style="list-style-type: none"> czyta ze zrozumieniem tekst informacyjny referuje informacje pozyskane z 	<ul style="list-style-type: none"> omawia podstawowe wątki i tematy podejmowane przez starożytnych twórców literatury

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
starożytnej Grecji i Rzymu	<i>Starożytność</i> , s. 27	symbol, <i>sacrum</i> , <i>profanum</i> , rodzaje literackie, epika, liryka, dramat, poezja tyrtejska, anakreontyk, <i>mimesis</i> • dzieło epickie • najważniejsi twórcy: Homer, Tyrtajos, Safona, Anakreont • antropocentryczna tematyka utworów		I.2.1 ZP	tekstu informacyjnego • wymienia gatunki literatury starożytnej • wymienia twórców literatury starożytnej • definiuje pojęcia: mit, symbol, <i>sacrum</i> , <i>profanum</i> , rodzaje literackie, epika, liryka, dramat, poezja tyrtejska, anakreontyk, <i>mimesis</i>	
9., 10. i 11. Mitologia grecka	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Starożytność</i> , s. 28–33 • Jan Parandowski, <i>Mitologia</i> , część I – <i>Grecja</i>	• symboliczny charakter mitów • funkcja mitów w kulturze starożytnej Grecji • relacje pomiędzy bogami a ludźmi w mitologii greckiej • oddziaływanie mitologii na kulturę euroatlantycką • pojęcia i terminy: mit, topos, mity teogoniczne, kosmogoniczne, antropogeniczne, genealogiczne, <i>sacrum</i> , <i>profanum</i> , antropomorfizm, archetyp, Olimp, heros, mitologizm • postacie bogów greckich	3	I.1.1 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.12 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.2.1 ZP	• wymienia i charakteryzuje najważniejszych bogów greckich: Zeus, Posejdon, Hades, Hera, Hestia, Demeter, Afrodyta, Apollo, Ares, Atena, Hermes i Hefajstos • wyjaśnia pojęcie <i>mit</i> na tle wierzeń świata starożytnego • odróżnia mit od legendy i baśni • omawia rodzaje mitów: kosmogoniczne, teogoniczne, antropogeniczne oraz genealogiczne, i podaje ich konkretne przykłady • wymienia frazeologizmy pochodzące z mitologii i objaśnia ich znaczenie • interpretuje mit o Orfeuszu • omawia znaczenie mitów dla starożytnych Greków • omawia kondycję człowieka w starożytnym świecie w świetle mitów	• wskazuje i omawia antyczne toposy w kulturze współczesnej

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
					<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcie archetypu w kontekście mitu o Orfeuszu • wskazuje archetypy w innych mitach greckich 	
12. Konteksty i nawiązania – Zbigniew Herbert, <i>H. E. O.</i>	<ul style="list-style-type: none"> • podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i>, dział <i>Starożytność</i>, s. 86–87 	<ul style="list-style-type: none"> • funkcja nawiązania do motywu mitologicznego w utworze Z. Herberta • kreacja świata przedstawionego w opowiadaniu • sposób przedstawienia bohaterów • terminy i pojęcia: aluzja literacka, archetyp, stereotyp, epika, opowiadanie 	1	I.1.1 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.9 ZP I.1.11 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.1.2 ZR I.1.12 ZR I.2.3 ZR I.2.4 ZR	<ul style="list-style-type: none"> • relacjonuje treść tekstu • wskazuje narratora • omawia świat przedstawiony • charakteryzuje bohaterów tekstu • wskazuje nawiązania do mitu o Orfeuszu • określa problematykę utworu • omawia rolę nawiązań do mitu o Orfeuszu • interpretuje treści symboliczne i metaforyczne utworu 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje role opozycji światła i mroku w kreacji Orfeusza
*13., 14. i 15. Mitologia starożytnych Rzymian	<ul style="list-style-type: none"> • podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i>, dział <i>Starożytność</i>, s. 34–37 • Jan Parandowski, <i>Mitologia</i>, część II – <i>Rzym</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • wielokulturowy charakter Cesarstwa Rzymskiego • symboliczny charakter mitu założycielskiego Rzymian • wartości ważne dla Rzymian a cechy wyznawanego przez nich kultu • wpływ mitologii greckiej na rzymską 	3	I.1.1 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.12 ZP		<ul style="list-style-type: none"> • relacjonuje mity rzymskie • charakteryzuje najważniejszych rzymskich bogów • wskazuje terminy pochodzące z mitologii rzymskiej obecne we współczesnym języku • wskazuje wpływy greckie na mitologię rzymską • omawia różnice pomiędzy mitologią grecką a rzymską

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
		<ul style="list-style-type: none"> • rzymskie nazewnictwo mitologiczne we współczesnym świecie 		I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.2.1 ZP		<ul style="list-style-type: none"> • omawia zależności pomiędzy wierzeniami starożytnych Rzymian a ich działaniami • omawia rodzaje i znaczenie wpływów na światopogląd starożytnych Rzymian
16. i 17. Homer, <i>Iliada</i>	<ul style="list-style-type: none"> • podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i>, dział <i>Starożytność</i>, s. 38–45 	<ul style="list-style-type: none"> • historia wojny trojańskiej • fabuła <i>Iliady</i> • kompozycja <i>Iliady</i>: retrospekcje, dygresje, retardacje • świat bogów i ludzi w <i>Iliadzie</i>, przenikanie się rzeczywistości ziemskiej i nadprzyrodzonej • bohaterowie <i>Iliady</i> • cechy eposu homeryckiego: patos, wszechwiedzący narrator, heksametr, porównanie homeryckie, inwokacja, apostrofa, stałe epitety, peryfrazą, • pojęcia i terminy: epika, epos, aojda • <i>Iliada</i> jako tragiczna koncepcja ludzkiego losu 	2	I.1.1 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.1.9 ZR I.1.11 ZR I.2.4 ZR	<ul style="list-style-type: none"> • relacjonuje treść fragmentu • wymienia najważniejszych bohaterów <i>Iliady</i> • wymienia cechy eposu homeryckiego • wymienia cechy stylu homeryckiego • omawia kompozycję <i>Iliady</i> • wskazuje środki językowe użyte we fragmencie i omawia ich funkcję • wypowiada się na temat obrazu człowieka ukazanego w <i>Iliadzie</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • podejmuje dyskusję dotyczącą tezy, że <i>Iliada</i> ukazuje tragiczną koncepcję ludzkiego losu
18. Konteksty i nawiązania – George R.R.	<ul style="list-style-type: none"> • podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i>, dział <i>Starożytność</i>, s. 88–91 	<ul style="list-style-type: none"> • historyczny nurt literatury <i>fantasy</i> • aluzja literacka • świat przedstawiony 	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP	<ul style="list-style-type: none"> • relacjonuje treść fragmentu • omawia świat przedstawiony • wskazuje narratora • charakteryzuje bohaterów 	<ul style="list-style-type: none"> • przygotowuje prezentację na temat sposobów przedstawiania pojedynków w kulturze

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
Martin, <i>Nawałnica mieczy. Krew i złoto</i>		<ul style="list-style-type: none"> porównanie uczestników pojedynku sposób przedstawienia dynamiki walki porównanie pojedynku księcia Oberyna i sir Gregora z pojedynkiem Achilleusa i Hektora 		I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.1.12 ZR I.2.3 ZR I.2.4 ZR	fragmentu <ul style="list-style-type: none"> wskazuje we fragmencie cechy powieści <i>fantasy</i> omawia kompozycję fragmentu wskazuje środki językowe użyte we fragmencie i omawia ich funkcję porównuje fragment ze sceną pojedynku opisaną w <i>Iliadzie</i> 	
19. Konteksty i nawiązania – film <i>Troja</i> w reżyserii Wolfganga Petersena	<ul style="list-style-type: none"> podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i>, dział <i>Starożytność</i>, s. 97 	<ul style="list-style-type: none"> adaptacja filmowa sposób przedstawienia bohaterów sceny batalistyczne uproszczenia fabularne 	1	I.2.1 ZP I.2.6 ZP I.2.7 ZP I.1.9 ZR I.2.3 ZR I.2.4 ZR	<ul style="list-style-type: none"> relacjonuje treść filmu opisuje scenerię filmu charakteryzuje bohaterów filmu omawia kompozycję dzieła wypowiada się na temat sposobu przedstawienia bohaterów porównuje treść filmu z treścią mitu trojańskiego wypowiada się na temat środków filmowych użytych w dziele 	<ul style="list-style-type: none"> podjmuje dyskusję na temat rzetelności i jakości filmu
20. Homer, <i>Odyseja</i>	<ul style="list-style-type: none"> podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i>, dział <i>Starożytność</i>, s. 46–51 	<ul style="list-style-type: none"> geneza utworu fabuła <i>Odysei</i> kompozycja <i>Odysei</i>: retrospekcja, symultaniczność wątków charakterystyka najważniejszych postaci i ich symbolika 	1	I.1.1 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP	<ul style="list-style-type: none"> relacjonuje treść fragmentu wymienia najważniejszych bohaterów <i>Odysei</i> wymienia cechy eposu homeryckiego wymienia cechy stylu homeryckiego omawia kompozycję <i>Odysei</i> 	<ul style="list-style-type: none"> omawia różne sposoby przedstawiania motywu wędrowki w kulturze

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
		<ul style="list-style-type: none"> • motywy: człowiek w drodze, powrót do domu, archetypiczne portrety kobiet, siła przeznaczenia • cechy eposu homeryckiego 		I.1.11 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.1.12 ZR I.2.4 ZR	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje środki językowe użyte we fragmencie i omawia ich funkcję • wskazuje i omawia archetypy obecne we fragmencie • wypowiada się na temat obrazu człowieka i jego losu ukazanego w <i>Odysei</i> 	
21. i 22. Ćwiczenie umiejętności – interpretacja tekstu	<ul style="list-style-type: none"> • podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i>, dział <i>Starożytność</i>, s. 109–115 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretacja • analiza • funkcja tytułu • formułowanie głównego problemu • słowa kluczowe • rodzaj i gatunek literacki dzieła • sytuacja komunikacyjna: narrator, podmiot liryczny • sytuacja liryczna • kreacje bohaterów • sposób kreowania świata przedstawionego • cechy języka i stylu tekstu • alegorie i symbole • nawiązania kulturowe i literackie • związki ze światopoglądem epoki • wartości uniwersalne • konteksty interpretacyjne: 	2	I.1.2 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.7 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP	<ul style="list-style-type: none"> • odczytuje wskazówki dotyczące interpretacji tekstów • interpretuje tekst według podanych wskazówek • wyjaśnia, czym są konteksty: literacki, historyczny, biograficzny, historycznoliteracki, kulturowy, religijny, filozoficzny, egzystencjalny • określa rolę kontekstów w odczytaniu sensu utworów 	<ul style="list-style-type: none"> • samodzielnie interpretuje tekst

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
		literacki, historyczny, biograficzny, historycznoliteracki, kulturowy, religijny, filozoficzny, egzystencjalny				
23., 24., 25. i 26. Sofokles, <i>Antygona</i>	<ul style="list-style-type: none"> • podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i>, dział <i>Starożytność</i>, s. 52–58 • Sofokles, <i>Antygona</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • geneza utworu • fabuła <i>Antygony</i> • kompozycja <i>Antygony</i>: prolog, parodos, epejsodion, stasimon, exodos • grecka koncepcja człowieka i losu • pojęcia i terminy: tragizm, konflikt tragiczny, ironia tragiczna, <i>hybris</i>, <i>katharsis</i>, wina tragiczna, <i>fatum</i>, katastrofa, <i>hamartia</i>, tragiczne rozpoznanie, zasada trzech jedności, styl patetyczny, <i>decorum</i> • charakterystyka <i>Antygony</i> i Kreona • racje <i>Antygony</i> i Kreona • konflikt racji • funkcja chóru 	4	I.1.1 ZP I.1.3 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.2.1 ZP I.2.4 ZP I.1.11 ZR I.2.4 ZR	<ul style="list-style-type: none"> • streszcza <i>Antygonę</i> Sofoklesa • wymienia racje Kreona i racje <i>Antygony</i> • wskazuje w tekście elementy budowy dramatu antycznego • omawia zasadę trzech jedności na przykładzie utworu Sofoklesa • charakteryzuje głównych bohaterów • wymienia funkcje chóru w dramacie antycznym na przykładach z tekstu • tłumaczy tragizm w kontekście treści utworu • na przykładzie działań Kreona określa funkcjonowanie ironii tragicznej • przedstawia istotę winy tragicznej w odniesieniu do losów głównych bohaterów • analizuje koncepcję człowieka i losu w świecie starożytnych Greków, odnosząc się do <i>Antygony</i> • posługuje się pojęciem <i>hybris</i> przy charakteryzowaniu postaci Kreona i 	<ul style="list-style-type: none"> • streszcza mit o rodzie Labdakidów • wyjaśnia, na czym polega zasada <i>decorum</i> na przykładzie <i>Antygony</i>

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
					Antygony • objaśnia zagadnienie <i>katharsis</i> jako jednej z podstawowych kategorii tragedii greckiej	
*27.,28. i 29. Arystofanes, <i>Chmury</i>	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Starożytność</i> , s. 59–65 • Arystofanes, <i>Chmury</i>	• geneza utworu • fabuła <i>Chmur</i> • kompozycja <i>Chmur</i> : prolog, parodos, epejsodiony, stasimony, exodos, agon, parabaza, brak zasady trzech jedności • charakterystyka Sokratesa • konflikt tradycji i nowoczesności w <i>Chmurach</i> • komizm <i>Chmur</i> : karykatura, parodia, sprzeczność, degradacja, obscena, ironia • terminy i pojęcia: dramat, komedia, didaskalia, neologizm, sofiści, spór filozofii z poezją	3	I.1.1 ZP I.1.3 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.7 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.2.1 ZP I.2.5 ZP I.2.7 ZP I.1.11 ZR I.2.4 ZR I.2.6 ZR		• relacjonuje treść komedii Arystofanesa • przedstawia genezę utworu • omawia kompozycję <i>Chmur</i> • charakteryzuje bohaterów komedii • wymienia elementy składające się na komizm utworu • wskazuje w utworze cechy komedii greckiej • omawia konflikt racji w <i>Chmurach</i> • wypowiada się na temat sposobu przedstawienia Sokratesa • wypowiada się na temat antycznego sporu filozofii z poezją • podejmuje dyskusję na temat sposobu przedstawienia poglądów Sokratesa
30. Krytyczne czytanie tekstu – ćwiczenia	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Starożytność</i> , s. 115–118	• przetwarzanie i porządkowanie informacji zawartych w tekście • rozpoznanie głównego problemu w tekście • formułowanie argumentów	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.5 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP	• przetwarza i porządkuje informacje zawarte w tekście • rozpoznaje główny problem w tekście • formułuje argumenty potwierdzające stanowisko autora	

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
		potwierdzających stanowisko autora • prezentowanie i uzasadnianie własnych sądów • polemika		I.2.1 ZP I.2.2 ZP I.2.3 ZP I.1.11 ZR III.2.1 ZP III.2.11 ZP	• prezentuje i uzasadnia własne sądy • podejmuje polemikę	
*31. Platon, <i>Państwo</i>	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Starożytność</i> , s. 66–68	• geneza dzieła • dualistyczna koncepcja świata • metafora jaskini • platońska koncepcja duszy ludzkiej • państwo idealne	1	I.2.2 ZP I.2.3 ZP I.2.5 ZP I.2.6 ZR		• relacjonuje treść fragmentu • wyjaśnia, na czym polegało państwo idealne według Platona • opisuje, jak według Platona wygląda poznawanie prawdy • wyjaśnia metaforyczne znaczenie opowieści o jaskini • omawia relacje pomiędzy rzeczywistością materialną a idealną • wyjaśnia funkcję dialogu dla wymowy fragmentu • podejmuje dyskusję na temat koncepcji przedstawionej przez Platona
*32. Najstarsza teoria literatury – <i>Poetyka</i> Arystotelesa	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Starożytność</i> , s. 69–72	• teoria literatury • kompozycja dzieła • uniwersalny charakter <i>Poetyki</i> : zasada <i>mimesis</i> , epos, tragedia, <i>katharsis</i> , chwyt artystyczne, epizodyczność fabuły	1	I.2.2 ZP I.2.3 ZP I.2.4 ZP		• relacjonuje treść fragmentu • wyjaśnia pojęcie: <i>poetyka normatywna</i> • omawia kompozycję dzieła • wymienia najważniejsze założenia <i>Poetyki</i> • wyjaśnia, na czym polega epizodyczność fabuły • przedstawia i omawia sposoby wywołania <i>katharsis</i> • omawia funkcję mitów w literaturze • omawia funkcję poetyki normatywnej w procesie twórczym

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
*33. O sile argumentów – <i>Retoryka</i> Arystotelesa	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Starożytność</i> , s. 73–75	• geneza dzieła • retoryka – definicja • kompozycja <i>Retoryki</i> : definicja retoryki, psychologia mówcy i słuchaczy, styl wypowiedzi retorycznej • retoryka współcześnie	1	I.2.2 ZP I.2.3 ZP		<ul style="list-style-type: none"> relacjonuje treść fragmentu omawia kompozycję dzieła wymienia cechy wypowiedzi retorycznej wymienia i omawia trzy grupy środków, za pomocą których mówca może przekonać kogoś do swojej racji przygotowuje wypowiedź retoryczną według wskazówek Arystotelesa podjmuje dyskusję na temat przydatności retoryki w różnych sytuacjach
34. Nieśmiertelność poety – liryka Horacego	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Starożytność</i> , s. 76–80	• geneza pieśni Horacego • refleksja nad życiem w utworach Horacego • przesłanie utworów Horacego: złoty środek, kaprysy fortuny, nieuchronne prawa natury • sposób przedstawienia własnej spuścizny poetyckiej • horacjańskie sentencje • pojęcia i terminy: liryka, podmiot liryczny, adresat liryczny, metafora, stoicyzm, epikureizm, mecenas, pieśń, <i>carmen</i> , horacjanizm, <i>exegi monumentum</i> • postać: Horacy	1	I.1.1 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.12 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP	<ul style="list-style-type: none"> przedstawia postać Horacego wyjaśnia pochodzenie pojęcia <i>mecenas sztuki</i> w nawiązaniu do biografii Horacego omawia cechy charakterystyczne pieśni rozpoznaje rodzaj liryki omawianych utworów, jego adresata, sposób kreacji podmiotu lirycznego i sytuacji lirycznej określa problematykę utworów umieszcza treść utworu w kontekście poznanych filozofii wskazuje środki wyrazu artystycznego zastosowane w utworze i określa ich funkcję 	<ul style="list-style-type: none"> tworzy pisemną analizę i interpretację wiersza Horacego
35. Poeta w świecie	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad</i>	• wiersz współczesny • dialog z tradycją	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP	<ul style="list-style-type: none"> relacjonuje treść wiersza wskazuje podmiot liryczny 	<ul style="list-style-type: none"> podjmuje dyskusję na temat dwóch wizji sztuki: Horacego i Różewicza

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
współczesnym – <i>Na odejście poety i pociągu osobowego</i> Tadeusza Różewicza	<i>słowami 1.1</i> , dział <i>Starożytność</i> , s. 92	<ul style="list-style-type: none"> • topos literacki • gra językowa 		I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.11 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.1.12 ZR I.2.4 ZR	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje topos literacki obecny w wierszu • formułuje problem zaprezentowany w wierszu • interpretuje tytuł utworu • omawia funkcję środków językowych zastosowanych w wierszu • wypowiada się na temat dialogu z tradycją 	
*36. i 37. Mitologiczne początki Rzymu – <i>Eneida</i> Wergiliusza	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Starożytność</i> , s. 81–85	<ul style="list-style-type: none"> • geneza <i>Eneidy</i> • fabuła <i>Eneidy</i> • kompozycja <i>Eneidy</i>: budowa dwudzielna, retrospekcje • bohaterowie eposu i ich hierarchie wartości • parenetyczny charakter utworu • <i>Eneida</i> wobec <i>Iliady</i> i <i>Odysei</i> • terminy i pojęcia: epika, epos, narrator, środki stylistyczne 	2	I.1.1 ZP I.1.3 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.1.9 ZR I.2.3 ZR		<ul style="list-style-type: none"> • relacjonuje treść fragmentu • wymienia głównych bohaterów <i>Eneidy</i> • przedstawia genezę utworu • charakteryzuje bohaterów fragmentu • omawia kompozycję <i>Eneidy</i> • wyjaśnia, na czym polega parenetyczny charakter utworu • wskazuje środki językowe zastosowane w utworze i omawia ich funkcję • omawia relację Eneasza i Dydony w kontekście priorytetów starożytnych Rzymian • dokonuje porównania Eneasza i Odyszeusza
*38. <i>Eneida</i> z innego punktu widzenia	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział	<ul style="list-style-type: none"> • literacka interpretacja <i>Eneidy</i> • aluzja literacka 	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP		<ul style="list-style-type: none"> • relacjonuje treść fragmentu • omawia świat przedstawiony • wskazuje narratora

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
– <i>Lawinia Ursuli Le Guin</i>	<i>Starożytność</i> , s. 93–95	<ul style="list-style-type: none"> kontekst literacki motyw antyczny postać drugoplanowa portret psychologiczny bohaterki zmiana punktu widzenia literatura feministyczna 		I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.1.10 ZR I.1.12 ZR I.2.4 ZR		<ul style="list-style-type: none"> charakteryzuje bohaterów fragmentu wypowiada się na temat funkcji narracji pierwszoosobowej przedstawia problematykę fragmentu omawia sposób reinterpretacji mitu omawia portret psychologiczny bohaterki interpretuje fragment w kontekście krytyki feministycznej podjmuje dyskusję na temat sposobu przedstawiania kobiet w kulturze
STAROŻYTNOŚĆ – NAUKA O JĘZYKU						
39. Język a inne systemy znaków	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Starożytność</i> , s. 98–100	<ul style="list-style-type: none"> definicja znaku: forma, treść, postać wizualna lub forma dźwięku czy zapachu rodzaje znaków: naturalne i konwencjonalne język jako system znaków 	1	I.2.1 ZP II.3.1 ZP	<ul style="list-style-type: none"> wymienia rodzaje znaków definiuje znaki naturalne i konwencjonalne omawia język jako system znaków posługuje się różnymi kodami ikonicznymi porównuje różne formy przekazywania informacji wyjaśnia przyczyny nieporozumień językowych 	
40. Kompetencje językowe i komunikacyjne – ćwiczenie umiejętności	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Starożytność</i> , s. 119–121	<ul style="list-style-type: none"> wzbogacanie słownictwa świadomość językowa funkcjonalne wykorzystanie wiedzy językowej sprawne posługiwanie się językiem 	1	I.1.4 ZP I.1.13 ZP I.1.15 ZP I.2.6 ZP II.1.1 ZP II.1.2 ZP	<ul style="list-style-type: none"> posługuje się nowo poznanym słownictwem wykorzystywać teorię w rozwiązywaniu zadań rozdziela rodzaje kodów (języków) poszerza świadomość językową 	

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
				II.1.3 ZP II.1.4 ZP II.2.5 ZP II.2.7 ZP II.3.1 ZP II.3.2 ZP II.3.5 ZP III.2.2 ZP III.2.12 ZP I.1.13 ZR I.2.4 ZR II.2.7 ZR	<ul style="list-style-type: none"> funkcjonalnie wykorzystuje wiedzę językową sprawne posługuje się językiem 	
STAROŻYTNOŚĆ – TWORZENIE WYPOWIEDZI						
41. Wypowiedź argumentacyjna	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Starożytność</i> , s. 101–104	• budowa wypowiedzi argumentacyjnej: teza, hipoteza, argumenty, przykłady, wnioski • rodzaje argumentów: logiczne, rzeczowe, odwołujące się do emocji • kompozycja wypowiedzi • budowa akapitów • spójność wypowiedzi	1	III.1.1 ZP III.1.5 ZP III.1.6 ZP III.2.1 ZP III.2.2 ZP III.2.6 ZP III.2.12 ZP	<ul style="list-style-type: none"> przedstawia strukturę wypowiedzi argumentacyjnej wymienia rodzaje argumentów omawia sposoby budowania spójności między zdaniem rozwija zaproponowaną argumentację proponuje argumenty do podanej tezy i podpira je przykładami buduje spójną, poprawną i przekonującą wypowiedź argumentacyjną 	
42. Jak skutecznie przemawiać?	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Starożytność</i> , s. 105–	• budowa przemówienia • dobór środków językowych: apostrofa, wykrzyknienia, powtórzenia, paralelizmy,	1	III.1.1 ZP III.1.3 ZP III.1.4 ZP III.1.5 ZP	<ul style="list-style-type: none"> przedstawia strukturę przemówienia wymienia środki retoryczne przedstawia zależności pomiędzy sposobem budowania przemówienia 	

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
	108	inwersje, pytania retoryczne, wylczenia • wpływ sytuacji komunikacyjnej na kształt przemówienia • przygotowanie przemówienia		III.1.6 ZP III.2.2 ZP III.2.9 ZP III.2.10 ZP III.2.12 ZP III.2.13 ZP III.1.1 ZR III.1.2 ZR	a sytuacją komunikacyjną • buduje przemówienie, uwzględniając za wskazówkami • wygłasza spójne przemówienie dostosowane do sytuacji komunikacyjnej	
STAROŻYTNOŚĆ – PODSUMOWANIE I POWTÓRZENIE						
43. i 44. Powtórzenie i podsumowanie wiadomości	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Starożytność</i> , s. 122–128	• historia • nauka i oświata • rozrywka • filozofia • sztuka • literatura: teatr i antyczne gatunki literackie • złote myśli • frazeologizmy • wykonanie zadań • rozwiązanie testu <i>Sprawdź się</i>	2	I.2.1 ZP IV.1 ZP IV.2 ZP IV.3 ZP IV.5 ZP IV.6 ZP IV.7 ZP IV.8 ZP IV.9 ZP IV.10 ZP IV.11 ZP IV.1 ZR	• odtwarza najważniejsze fakty, sądy i opinie • wykorzystuje najważniejsze konteksty • wyciąga wnioski • określa własne stanowisko • poprawnie interpretuje wymagany materiał • właściwie argumentuje • uogólnia, podsumowuje i porównuje	• wykorzystuje bogate konteksty • formułuje i rozwiązuje problemy badawcze
BIBLIA – O EPOCE						
45. Biblia – wiadomości wstępne	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Biblia</i> , s. 129–133	• Stary Testament, Nowy Testament • podział ksiąg biblijnych (historyczne, dydaktyczne, profetyczne)	1	I.1.1 ZP I.2.1 ZP II.2.1 ZP I.2.3 ZR II.2.6 ZR	• wymienia religie wywodzące się z Biblii • określa podstawowe podobieństwa i różnice pomiędzy judaizmem a chrześcijaństwem	• wyczerpująco opisuje jedną z religii wywodzących się z Biblii • wymienia święte księgi innych religii

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
		<ul style="list-style-type: none"> • kanon i apokryfy • przekłady Biblii (<i>Septuaginta, Wulgata, Biblia Jakuba Wujka, Biblia Tysiąclecia</i>) • Biblia jako świadectwo historyczne, zbiór prawd moralnych, księga objawiona i dzieło literackie • Biblia w kulturze • biblizmy • styl biblijny 			<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcie <i>testament</i> w odniesieniu do Biblii • przedstawia podział ksiąg biblijnych i podaje przykłady • podaje przykłady frazeologizmów wywodzących się z Biblii • omawia różnice między Starym a Nowym Testamentem • wyjaśnia, czym są Ewangelie i wymienia ewangelistów • wymienia przekłady Biblii • wymienia cechy stylu biblijnego • wypowiada się na temat roli Biblii w kulturze • omawia funkcje Biblii – sakralną, poznawczą i estetyczną 	
BIBLIA – TEKSTY Z EPOKI I NAWIĄZANIA						
46. Księga Rodzaju – dzieje początków świata i ludzkości	<ul style="list-style-type: none"> • podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i>, dział <i>Biblia</i>, s. 134–139 	<ul style="list-style-type: none"> • tytuł i geneza Księgi Rodzaju • treść Księgi Rodzaju • stworzenie świata i koncepcja człowieka w Biblii • terminy i pojęcia: Stary Testament, Tora 	1	I.1.1 ZP I.1.3 ZP I.1.5 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP	<ul style="list-style-type: none"> • relacjonuje powstanie świata i człowieka według Biblii • wyjaśnia znaczenie frazeologizmu <i>zakazany owoc</i> • porównuje biblijny opis stworzenia świata i człowieka z opisem mitologicznym • interpretuje opowieść o zerwaniu owocu z drzewa zakazanego (grzechu pierworodnym) 	<ul style="list-style-type: none"> • formułuje wypowiedź na temat wolnej woli w kontekście opowieści o grzechu pierworodnym

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
				I.1.11 ZR I.2.3 ZR		
47. Konteksty i nawiązania – <i>Co się naprawdę zdarzyło w ogrodzie Edenu?</i> Harolda S. Kushnera	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Biblia</i> , s. 161–163	• interpretacja • dojrzewanie psychiczne człowieka • narodziny sumienia	1	I.2.1 ZP I.2.2 ZP I.2.3 ZP I.2.6 ZP III.1.1 ZP III.2.2 ZP III.2.6 ZP I.1.11 ZR I.2.1 ZR I.2.3 ZR	• relacjonuje treść fragmentu tekstu Harolda Kushnera • relacjonuje treść historii o grzechu pierworodnym • wskazuje podobieństwa i różnice, które autor eseju dostrzega między ludźmi a zwierzętami • określa funkcję pytań w tekście Harolda Kushnera • porównuje autorską interpretację historii biblijnej z interpretacją kanoniczną • podejmuje dyskusję na temat autorskiej interpretacji historii o grzechu pierworodnym	
48. Konteksty i nawiązania – <i>Prawiek i inne czasy</i> Olgi Tokarczuk	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Biblia</i> , s. 164–166	• mityczne objaśnienie świata • mit kosmogoniczny • fantastyka i realizm • aluzja literacka • motywy biblijne	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.9 ZP I.1.11 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP	• relacjonuje treść fragmentu • omawia świat przedstawiony • wskazuje narratora • wskazuje elementy realistyczne i fantastyczne we fragmencie • wskazuje motywy biblijne we fragmencie i omawia ich funkcję • omawia cel gry opisanej we fragmencie • przedstawia problematykę fragmentu • interpretuje treści niedosłowne	• wskazuje szerokie konteksty i nawiązania

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
				I.1.16 ZP III.2.2 ZP I.1.11 ZR I.2.3 ZR I.2.4 ZR	fragmentu • wypowiada się na temat funkcji mitu kosmogonicznego w życiu wspólnoty	
49. Krytyczne czytanie tekstu – ćwiczenia	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Biblia</i> , s. 190–194	• przetwarzanie i porządkowanie informacji zawartych w tekście • rozpoznanie głównego problemu w tekście • formułowanie argumentów potwierdzających stanowisko autora • prezentowanie i uzasadnianie własnych sądów • polemika	1	I.1.4 ZP I.2.1 ZP I.2.2 ZP III.1.1 ZP III.2.1 ZP III.2.11 ZP I.2.4 ZR	• przetwarza i porządkuje informacje zawarte w tekście • rozpoznaje główny problem w tekście • formułuje argumenty potwierdzające stanowisko autora • prezentuje i uzasadnia własne sądy • podejmuje polemikę	
50. Rozważania o cierpieniu – Księga Hioba	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Biblia</i> , s. 140–145	• treść Księgi Hioba • kompozycja Księgi Hioba • sens cierpienia • Boża sprawiedliwość • teodycea	1	I.1.1 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.2.1 ZP I.2.2 ZP I.2.3 ZP	• opowiada historię Hioba • przedstawia kompozycję Księgi Hioba • charakteryzuje Hioba • omawia relacje między Hiobem a Bogiem na podstawie fragmentu Biblii • interpretuje przemianę postawy Hioba po rozmowie z Bogiem • podejmuje dyskusję na temat sensu cierpienia i zgody Boga na istnienie zła (teodycei)	• omawia sposób przedstawiania cierpienia w kulturze popularnej • interpretuje obraz Léona Bonnata w kontekście historii Hioba

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
				I.2.6 ZP I.2.3 ZR		
51. Dociekanie sensu ludzkiego życia w Księdze Koheleta	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Biblia</i> , s. 146–148	• Kohelet • sens ludzkiego życia • marność • przemijanie, <i>vanitas</i> • motyw wanitatywny • paradoksalność ludzkiego życia	1	I.1.1 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.2.6 ZP I.2.3 ZR	• wyjaśnia, kim był Kohelet • relacjonuje fragment • wskazuje rady Koheleta, jak należy przeżywać swój los • określa funkcję środków stylistycznych użytych w fragmencie • określa problematykę utworu • interpretuje teologiczną wymowę Księgi Koheleta • wskazuje podobieństwa pomiędzy radami Koheleta a radami greckich filozofów	• omawia obraz Adriaena van Utrechta w kontekście omawianego utworu
52. Poezja biblijna – Księga Psalmów	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Biblia</i> , s. 149–151	• postać króla Dawida • starożytny rodowód psalmów • pojęcia i terminy: psalm, psalterz • uniwersalna wymowa psalmów • podział psalmów (pochwalne, dziękczynne, błagalne, żałobne, mądrościowe, prorockie) • tłumaczenia psalmów: Jana Kochanowskiego i Czesława Miłosza	1	I.1.1 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.2.6 ZP	• przyporządkowuje psalmy do liryki • określa rodzaj liryki oraz nadawcę i adresata psalmów • klasyfikuje psalmy według poznanych kryteriów • podaje przykłady paralelizmów • wypowiada się na temat związku psalmów z muzyką • odnajduje środki stylistyczne zastosowane w psalmach i omawia ich funkcje • omawia obraz Boga wylaniający się z psalmów	• porównuje tłumaczenia psalmów (z Biblii Tysiąclecia, Jana Kochanowskiego i Czesława Miłosza)

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
				III.1.1 ZP I.1.1 ZR		
53. Interpretacja tekstu – ćwiczenia	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Biblia</i> , s. 185–190	<ul style="list-style-type: none"> • interpretacja • analiza • funkcja tytułu • formułowanie głównego problemu • słowa kluczowe • rodzaj i gatunek literacki dzieła • sytuacja komunikacyjna: narrator, podmiot liryczny • sytuacja liryczna • kreacje bohaterów • sposób kreowania świata przedstawionego • cechy języka i styl tekstu • alegorie i symbole • nawiązania kulturowe i literackie • związki ze światopoglądem epoki • wartości uniwersalne • konteksty interpretacyjne: literacki, historyczny, biograficzny, historycznoliteracki, kulturowy, religijny, filozoficzny, egzystencjalny 	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.7 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.1.2 ZR I.1.3 ZR I.1.13 ZR I.2.3 ZR I.2.4 ZR	<ul style="list-style-type: none"> • odczytuje wskazówki dotyczące interpretacji tekstów • interpretuje tekst według podanych wskazówek • wyjaśnia, czym są konteksty: literacki, historyczny, biograficzny, historycznoliteracki, kulturowy, religijny, filozoficzny, egzystencjalny • określa rolę kontekstów w odczytaniu sensu utworów 	<ul style="list-style-type: none"> • samodzielnie interpretuje tekst

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
54. Konteksty i nawiązania – Wojciech Wencel, <i>Psalm</i>	<ul style="list-style-type: none"> • podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i>, dział <i>Biblia</i>, s. 167 	<ul style="list-style-type: none"> • poezja religijna • motywy biblijne • aluzja literacka 	1	I.1.1 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.1.12 ZR I.2.3 ZR	<ul style="list-style-type: none"> • relacjonuje treść wiersza • wskazuje adresata lirycznego • omawia, jakimi środkami językowymi został osiągnięty patos w wierszu • określa funkcję środków stylistycznych • omawia koncepcję Boga i człowieka przedstawioną w wierszu 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje szerokie konteksty i nawiązania
55. Biblijne oblicza miłości – Pieśń nad Pieśniami	<ul style="list-style-type: none"> • podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i>, dział <i>Biblia</i>, s. 152–154 	<ul style="list-style-type: none"> • geneza Pieśni nad Pieśniami • kompozycja Pieśni nad Pieśniami • miłość zmysłowa • interpretacja alegoryczna • liryka miłosna 	1	I.1.1 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.2.6 ZP I.2.3 ZR	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia przynależność Pieśni do liryki • relacjonuje treść fragmentu • charakteryzuje relacje między Oblubieńcem a Oblubienicą • w kontekście utworu wyjaśnia pojęcie – <i>miłość zmysłowa</i> • omawia oddziaływanie <i>Pieśni</i> na zmysły, wskazując cytaty z tekstu • odnajduje środki stylistyczne zastosowane w <i>Pieśni</i> i określić ich funkcję • podejmuje dyskusję na temat przynależności <i>Pieśni</i> do kanonu 	<ul style="list-style-type: none"> • porównuje opis miłości zaprezentowany w <i>Pieśni</i> z wybranymi utworami miłosnymi z kręgu popkultury • opisuje Oblubienicę z obrazu Rossettiego i porównać ją z literackim pierwowzorem postaci w Biblii

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
				I.2.4 ZR	biblijnego • wypowiada się na temat alegorycznej interpretacji <i>Pieśni</i>	
56. Wizja końca świata w Apokalipsie św. Jana	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział „Biblia”, s. 155–160	• czas powstania i autorstwo Apokalipsy św. Jana • kompozycja Apokalipsy św. Jana • przesłanie Apokalipsy św. Jana • pojęcia i terminy: apokalipsa, symbolika liczb, symbol, alegoria • motywy: czterej jeźdźcy Apokalipsy, Smok, Bestie, Babilon, Nowe Jeruzalem, 666	1	I.1.1 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.2.1 ZP I.2.2 ZP I.2.3 ZP I.2.6 ZP I.1.2 ZR I.1.11 ZR I.2.3 ZR I.2.4 ZR	• streszcza Księgę Apokalipsy na podstawie przeczytanych fragmentów • opisuje jeźdźców Apokalipsy i charakteryzuje ich na podstawie ryciny Albrechta Dürera • wskazuje główne cechy stylu Apokalipsy • interpretuje symbole i alegorie, znajdujące się w omawianym fragmencie • wypowiada się na temat sposobów obrazowania i wywoływania nastroju grozy w Apokalipsie • porównuje biblijną Apokalipsę z innymi przedstawieniami końca świata	• tworzy w formie pisemnej analizę porównawczą Apokalipsy i dowolnego dzieła prezentującego koniec świata (literackiego, malarskiego bądź filmowego)
57. Kompetencje językowe i komunikacyjne – ćwiczenia	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Biblia</i> , s. 194–197	• wzbogacanie słownictwa • świadomość językowa • funkcjonalne wykorzystanie wiedzy językowej • sprawne posługiwanie się	1	II.3.1 ZP II.3.2 ZP II.3.3 ZP II.3.5 ZP III.2.2 ZP	• posługuje się nowo poznanym słownictwem • wykorzystywać teorię w rozwiązywaniu zadań • poszerza świadomość językową	

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
		językiem		III.2.12 ZP	<ul style="list-style-type: none"> • funkcjonalnie wykorzystuje wiedzę językową • sprawne posługuje się językiem 	
58. Konteksty i nawiązania – Cormac McCarthy, <i>Droga</i>	<ul style="list-style-type: none"> • podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i>, dział <i>Biblia</i>, s. 168–171 	<ul style="list-style-type: none"> • powieść drogi, powieść przygodowa, powieść katastroficzna • kataklizm • wymiar uniwersalny • motyw biblijny • archetyp 	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP III.1.1 ZP III.2.2 ZP III.2.6 ZP III.2.10 ZP I.2.3 ZR I.2.4 ZR	<ul style="list-style-type: none"> • relacjonuje treść fragmentu • omawia świat przedstawiony • charakteryzuje bohaterów tekstu • wyjaśnia pojęcie <i>postapokaliptyczny</i> • porównuje rzeczywistość opisaną we fragmencie z Apokalipsą św. Jana • omawia przesłanie płynące z tekstu • analizuje postawy i emocje bohaterów w obliczu katastrofy 	<ul style="list-style-type: none"> • przedstawia wybrany tekst kultury opisujący rzeczywistość postapokaliptyczną
59. Filmowe nawiązanie do Biblii – <i>Dekalog</i> I Krzysztofa Kieślowskiego	<ul style="list-style-type: none"> • podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i>, dział <i>Biblia</i>, s. 173 	<ul style="list-style-type: none"> • Dekalog • pojęcia i terminy: ateizm, racjonalizm, dialogi, narracja, kadrowanie • postać: Krzysztof Kieślowski 	1	I.2.6 ZP I.2.3 ZR	<ul style="list-style-type: none"> • relacjonuje treść filmu • podejmuje dyskusję o postawie filmowego Krzysztofa • wypowiada się na temat dialogów, narracji i kadrowania w filmie • analizuje rolę przypadku w konstrukcji fabuły 	<ul style="list-style-type: none"> • wypowiada się na temat innego filmu z cyklu <i>Dekalog</i>

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
					<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje postać graną w filmie przez Artura Barcisia • podejmuje dyskusję na temat hierarchii wartości we współczesnym świecie 	
BIBLIA – NAUKA O JĘZYKU						
60. Akt komunikacji językowej	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Biblia</i> , s. 174–177	• akt komunikacji językowej: nadawca, odbiorca, komunikat, kod, kontakt, kontekst • etyka słowa • mowa ciała	1	II.3.2	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje akt komunikacji językowej • wymienia, co składa się na akt komunikacji • wyjaśnia, co należy zrobić, aby komunikat był dobrze zrozumiany • omawia funkcję mowy ciała w procesie komunikacji • omawia wpływ sytuacji społecznej na jakość aktu komunikacji 	
61. Informacja, prośba czy zaklęcie? Funkcje wypowiedzi.	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Biblia</i> , s. 178–180	• funkcje wypowiedzi: informatywna, ekspresywna, impresywna, poetycka, fatyczna, metajęzykowa • funkcja magiczna	1	II.3.3	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia funkcje wypowiedzi • charakteryzuje poszczególne funkcje wypowiedzi • określa funkcje dominujące w danej wypowiedzi • wyszukuje w tekście przykłady poszczególnych funkcji wypowiedzi 	
BIBLIA – TWORZENIE WYPOWIEDZI						
62. Jak napisać plan twórczy i odtwórczy	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział „Biblia”, s. 181–184	• rodzaje planów: twórczy (kompozycyjny) i odtwórczy (dekompozycyjny) • cechy dobrze	1	III.2.8 III.2.9	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia rodzaje planów • wymienia cechy dobrze przygotowanego planu • przeredagowuje podany plan 	

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
tekstu?		przygotowanego planu			<ul style="list-style-type: none"> • tworzy plan odtworzy tekstu • tworzy plan twórczy tekstu 	
BIBLIA – PODSUMOWANIE I POWTÓRZENIE						
63. i 64. Powtórzenie i podsumowanie wiadomości	<ul style="list-style-type: none"> • podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i>, dział „Biblia”, s. 198–204 	<ul style="list-style-type: none"> • Stary i Nowy Testament • klasyfikacja ksiąg biblijnych • symbole i alegorie biblijne • znaczenie Biblii • biblijne gatunki literackie • przekłady • frazeologizmy i przysłowia • wykonanie zadań • rozwiązanie testu <i>Sprawdź się</i> 	2	I.2.1 ZP IV.1 ZP IV.2 ZP IV.3 ZP IV.5 ZP IV.6 ZP IV.7 ZP IV.8 ZP IV.9 ZP IV.10 ZP IV.11 ZP IV.1 ZR	<ul style="list-style-type: none"> • odtwarza najważniejsze fakty, sądy i opinie • wykorzystuje najważniejsze konteksty • wyciąga wnioski • określa własne stanowisko • poprawnie interpretuje wymagany materiał • właściwie argumentuje • uogólnia, podsumowuje i porównuje 	<ul style="list-style-type: none"> • wykorzystuje bogate konteksty • formułuje i rozwiązuje problemy badawcze
ŚREDNIOWIECZE – O EPOCE						
65. Średniowiecze – wprowadzenie do epoki	<ul style="list-style-type: none"> • podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i>, dział <i>Średniowiecze</i>, s. 206–211 	<ul style="list-style-type: none"> • nazwa i ramy czasowe: średniowiecze, <i>medium aevum</i>, chrzest Polski • chrześcijaństwo • teocentryzm • dualizm duszy i ciała • zakony • uniwersalizm średniowieczny • wzorce osobowe • hierarchia • życie codzienne w 	1	I.2.1 ZP I.2.2 ZP I.2.5 ZP I.2.6 ZP	<ul style="list-style-type: none"> • objaśnia etymologię nazwy epoki • wymienia najważniejsze wydarzenia związane z początkiem i końcem średniowiecza • wyjaśnia pojęcia: <i>teocentryzm</i>, <i>feudalizm</i> • wymienia fazy średniowiecza • omawia najważniejsze wydarzenia związane z początkiem i końcem średniowiecza • wymienia średniowieczne wzorce osobowe 	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje wpływ antyku i kultury arabskiej na średniowiecze

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
		<p>średniowieczu</p> <ul style="list-style-type: none"> • filozofia chrześcijańska • iluminacja • konflikt między wiarą a rozumem • scholastyka 			<ul style="list-style-type: none"> • porównuje ramy czasowe średniowiecza polskiego i europejskiego • charakteryzuje średniowieczny system szkolny • wyjaśnia pojęcie <i>Biblia pauperum</i> • analizuje specyfikę periodyzacji polskiego średniowiecza • omawia średniowieczny uniwersalizm, teocentryzm oraz dualizm • interpretuje rolę karnawału 	
66. i 67. Sztuka średniowieczna	<ul style="list-style-type: none"> • podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i>, dział <i>Średniowiecze</i>, s. 212–219 	<ul style="list-style-type: none"> • pojęcia i terminy: charakter religijny, funkcja dydaktyczna, anonimowość, symbol i alegoria, symultanizm, płaskorzeźba, rzeźba pełnofigurowa, fresk, pieta, ikona, iluminatorstwo, miniatura, chorał, bazylika, nawa, ołtarz, prezbiterium, apsyda, katedra, przypora, rozeta, witraż, portal • style epoki (romański i gotycki) * • najważniejsze dzieła sztuki średniowiecznej 	1	<p>I.2.1 ZP I.2.6 ZP I.2.7 ZP I.2.5 ZR</p>	<ul style="list-style-type: none"> • rozpoznaje najważniejsze zabytki polskiego i europejskiego średniowiecza • wymienia podstawowe cechy stylu romańskiego i gotyckiego • podaje przykłady zabytków polskiego i europejskiego średniowiecza • wyjaśnia i ilustruje przykładami paronetyczny i anonimowy charakter sztuki średniowiecznej • omawia alegorię i podać jej przykłady • analizuje średniowieczne dzieło sztuki według podanych kryteriów 	<ul style="list-style-type: none"> • odróżnia styl romański od gotyckiego • wymienia cechy stylu bizantyjskiego i podaje jego przykłady • wypowiada się na temat muzyki średniowiecznej
68.	<ul style="list-style-type: none"> • podręcznik do języka 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretacja 	1	I.1.2 ZP	<ul style="list-style-type: none"> • odczytuje wskazówki dotyczące 	<ul style="list-style-type: none"> • samodzielnie interpretuje tekst

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
Interpretacja tekstu – ćwiczenia	polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Średniowiecze</i> , s. 301–305	<ul style="list-style-type: none"> • analiza • funkcja tytułu • formułowanie głównego problemu • słowa kluczowe • rodzaj i gatunek literacki dzieła • sytuacja komunikacyjna: narrator, podmiot liryczny • sytuacja liryczna • kreacje bohaterów • sposób kreowania świata przedstawionego • cechy języka i styl tekstu • alegorie i symbole • nawiązania kulturowe i literackie • związki ze światopoglądem epoki • wartości uniwersalne • konteksty interpretacyjne: literacki, historyczny, biograficzny, historycznoliteracki, kulturowy, religijny, filozoficzny, egzystencjalny 		I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.7 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.2.7 ZP I.2.4 ZR	interpretacji tekstów <ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst według podanych wskazówek • wyjaśnia, czym są konteksty: literacki, historyczny, biograficzny, historycznoliteracki, kulturowy, religijny, filozoficzny, egzystencjalny • określa rolę kontekstów w odczytaniu sensu utworów 	
ŚREDNIOWIECZE – TEKSTY Z EPOKI I NAWIĄZANIA						
69. <i>Bogurodzica</i> –	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad</i>	• piśmiennictwo średniowiecza (literatura o	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP	• czyta ze zrozumieniem <i>Bogurodzicę</i>	• wskazuje podobieństwa między motywem <i>deesis</i> w <i>Bogurodzicy</i> a tym

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
najstarszy polski utwór poetycki	<i>słowami 1.1</i> , dział <i>Średniowiecze</i> , s. 220–224	charakterze religijnym i świeckim) • czas powstania <i>Bogurodzicy</i> • <i>carmen patrium</i> • kompozycja <i>Bogurodzicy</i> • pieśń religijna • <i>deesis</i> • archaizmy: leksykalne, fonetyczne, fleksyjne, składniowe, słowotwórcze		I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.12 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.2.1 ZP I.2.2 ZP I.2.6 ZP I.2.7 ZP III.2.1 ZP IV.1 ZP IV.2 ZP IV.3 ZP IV.11 ZP I.1.11 ZR	• rozpoznaje podmiot liryczny oraz adresata utworu • wskazuje archaizmy leksykalne, fleksyjne, fonetyczne i składniowe • omawia kompozycję utworu • omawia funkcję <i>Bogurodzicy</i> w średniowiecznej Polsce • odnajduje w treści <i>Bogurodzicy</i> motyw <i>deesis</i> i odnosi go do sztuk plastycznych • omawia formę wiersza	przedstawionym na ikonie
70. Ludzki wymiar cierpienia Matki Boskiej w <i>Lamencie świętokrzyskim</i>	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Średniowiecze</i> , s. 225–226	• kompozycja utworu • pojęcia i terminy: dramat liturgiczny, lament, <i>Stabat Mater</i>	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP	• relacjonuje treść <i>Lamentu świętokrzyskiego</i> • wskazuje przykłady archaizmów w utworze • określa sytuację liryczną, podmiot liryczny i adresatów utworu • wskazuje archaizmy leksykalne, fleksyjne, fonetyczne i składniowe	• porównuje obrazy męki Pańskiej przedstawione w <i>Lamencie świętokrzyskim</i> i na obrazie Grünewalda • wypowiada się na temat obrazu Żydów w tekście <i>Lamentu</i>

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
				I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.2.6 ZP IV.1 ZP IV.2 ZP IV.3 ZP IV.9 ZP IV.10 ZP IV.11 ZP I.1.12 ZR I.2.4 ZR IV.1 ZR	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje Maryję jako matkę • omawia motyw <i>Stabat mater</i> w wierszu • porównuje obrazy Maryi z <i>Lamentu świętokrzyskiego</i> i z <i>Bogurodzicy</i> 	
71. Średniowieczny ideał ascety – <i>Legenda o św. Aleksym</i>	<ul style="list-style-type: none"> • podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i>, dział <i>Średniowiecze</i>, s. 228–233 	<ul style="list-style-type: none"> • pochodzenie utworu • parenetyczny charakter utworu • literatura popularna wieków średnich • pojęcia i terminy: legenda hagiograficzna, asceta 	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.8 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.1.9 ZR	<ul style="list-style-type: none"> • streszcza żywot św. Aleksego • charakteryzuje świętego jako ascetę • wskazuje archaizmy leksykalne, fleksyjne, fonetyczne i słowotwórcze • wskazuje w tekście typowe elementy legendy hagiograficznej • podejmuje dyskusję na temat aktualności ascezy oraz sensu takiej drogi do świętości • omawia parenetyczny charakter utworu 	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje inne przykłady ascezy średniowiecznej • omawia rolę świętych w życiu ludzi średniowiecza

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
				I.1.11 ZR I.2.4 ZR		
72. Krytyczne czytanie tekstu – ćwiczenia	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Średniowiecze</i> , s. 306–309	• przetwarzanie i porządkowanie informacji zawartych w tekście • rozpoznanie głównego problemu w tekście • formułowanie argumentów potwierdzających stanowisko autora • prezentowanie i uzasadnianie własnych sądów • polemika	1	I.1.4 ZP I.2.2 ZP III.1.1 ZP III.2.1 ZP III.2.11 ZP	• przetwarza i porządkuje informacje zawarte w tekście • rozpoznaje główny problem w tekście • formułuje argumenty potwierdzające stanowisko autora • prezentuje i uzasadnia własne sądy • podejmuje polemikę	
73. Konteksty i nawiązania – <i>Opowieść małżonki świętego Aleksego Kazimiery Hłakowiczówny</i>	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Średniowiecze</i> , s. 278–280	• inny punkt widzenia • aluzja literacka • liryka roli	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.1.2 ZR I.1.9 ZR I.1.11 ZR	• relacjonuje treść wiersza • rozpoznaje kontekst literacki wiersza • określa typ liryki • charakteryzuje podmiot liryczny i adresata utworu • porównuje legendę średniowieczną z poetyckim komentarzem współczesnej poetki • omawia kontekst kulturowy wykorzystany w wierszu	• tworzy pisemną analizę i interpretację wiersza

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
				I.1.12 ZR I.2.4 ZR		
74. Motyw tańca śmierci w <i>Rozmowie mistrza Polikarpa ze Śmiercią</i>	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Średniowiecze</i> , s. 234–237	• średniowieczna polska poezja świecka • kompozycja utworu • satyra społeczna • alegoria śmierci • taniec śmierci – <i>danse macabre</i>	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.7 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP III.1.1 ZP III.1.3 ZP III.2.1 ZP III.2.2 ZP III.2.6 ZP I.2.4 ZR	• streszcza utwór • opisuje obraz śmierci przedstawiony w utworze, posługując się przy tym terminem <i>alegoria</i> • wskazuje archaizmy leksykalne, fleksyjne, fonetyczne i składniowe • omawia motyw <i>danse macabre</i> • wyjaśnia przyczyny popularności motywu śmierci w średniowieczu • w kontekście utworu wyjaśnia pojęcia: <i>memento mori</i> i <i>ars moriendi</i> • na podstawie lektury omawia światopogląd ludzi średniowiecza • omawia utwór jako satyrę społeczną • wypowiada się na temat „czarnej śmierci” w średniowieczu	• porównuje motyw <i>danse macabre</i> przedstawiony w <i>Rozmowie z jego ujęciem</i> na obrazie Bernta Notkego
75. Konteksty i nawiązania – <i>Śmierć i co potem</i> Terry’ego Pratchetta	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Średniowiecze</i> , s. 281–283	• powieść fantasy • przemieszanie realizmu z baśniowością • eksperyment myślowy z kotem w pudełku • alegoria	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP	• relacjonuje treść fragmentu • omawia świat przedstawiony • charakteryzuje bohaterów • omawia zachowanie bohatera w chwili śmierci • omawia pogląd Śmierci na	• przedstawia alegoryczny obraz śmierci w innych tekstach kultury

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
		• topos		I.1.7 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.1.2 ZR I.1.12 ZR I.2.4 ZR	przemiany cywilizacyjne • porównuje sposób przedstawienia śmierci w utworze Terry’ego Pratcheta i w <i>Rozmowie Mistrza Polikarpa ze Śmiercią</i> • omawia uniwersalną wymowę fragmentu	
*76. Triumf śmierci w <i>Siódmej pieczęci</i> Igmara Bermana	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Średniowiecze</i> , s. 289	• interpretacja tytułu • alegoria śmierci • człowiek wobec Boga i świata	1	I.2.6 ZP III.1.1 ZP III.2.1 ZP III.2.4 ZP IV.1 ZP IV.2 ZP IV.3 ZP IV.4 ZP IV.5 ZP IV.9 ZP IV.10 ZP IV.11 ZP I.1.2 ZR I.2.4 ZR		• relacjonuje treść filmu • odnajduje nawiązania do kultury i obyczajowości średniowiecza • interpretuje tytuł i objaśnia jego funkcję • w kontekście filmu wyjaśnia pojęcia: <i>personifikacja, taniec śmierci</i> • rozpoznaje w filmie konwencję moralitetu i ją omawia • w kontekście filmu wyjaśnia pojęcie – <i>teodycea</i> • interpretuje przesłanie filmu • przywołuje szerokie konteksty i nawiązania
77. Świętość	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad</i>	• legenda średniowieczna • postać: św. Franciszek z	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP	• relacjonuje treść fragmentów • opisuje postać św. Franciszka z	• interpretuje scenę z życia św. Franciszka ukazaną na fresku Giotta

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
afirmacyjna – św. Franciszek	<i>słowami 1.1</i> , dział <i>Średniowiecze</i> , s. 238–242	Asyżu • wyjątkowość św. Franciszka na tle epoki • elementy fantastyczne • pojęcia i terminy: franciszkanizm, ekologia		I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.2.6 ZP III.1.1 ZP III.1.5 ZP III.2.2 ZP III.2.6 ZP III.2.10 ZP III.2.11 ZP III.2.12 ZP IV.4 ZP I.1.9 ZR I.1.11 ZR I.2.4 ZR	Asyżu • porównuje postawy dwóch świętych: św. Franciszka i św. Aleksego • wyjaśnia reakcję zwierząt na słowa św. Franciszka • omawia problematykę utworu • omawia funkcję elementów fantastycznych • interpretuje metaforyczne znaczenie utworu	
78. Konteksty o nawiązania – <i>Imię róży</i> Umberta Eco	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Średniowiecze</i> , s. 284–286	• powieść historyczna i kryminalna • franciszkanie • problemy społeczne • adaptacja	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP	• relacjonuje treść fragmentu • omawia świat przedstawiony • porównuje dwie wersje historii o kazaniu św. Franciszka do ptaków • wskazuje problemy społeczne	• wypowiada się na temat roli autorytetów

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
				I.1.6 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.2.6 ZP III.2.1 ZP I.1.2 ZR I.1.12 ZR	poruszone we fragmencie • wskazuje i omawia uniwersalne problemy poruszone we fragmencie	
79. Ideal rycerza – <i>Pieśń o Rolandzie</i>	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Średniowiecze</i> , s. 243–249	• geneza utworu • fabuła <i>Pieśni o Rolandzie</i> • tło historyczne utworu • kompozycja <i>Pieśni o Rolandzie</i> • wzorzec osobowy rycerza • etos rycerski • cechy eposu rycerskiego • sztuka umierania – <i>ars moriendi</i> • symbolika śmierci Rolanda • mit założycielski stanu rycerskiego • wyprawy krzyżowe	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.2.1 ZP I.2.2 ZP I.2.6 ZP	• relacjonuje treść fragmentu • przedstawia genezę utworu • wymienia najważniejszych bohaterów <i>Pieśni o Rolandzie</i> • charakteryzuje Rolanda • omawia kompozycję utworu • przedstawia Rolanda jako wzorzec osobowy rycerza • wskazuje w utworze cechy eposu rycerskiego • omawia elementy <i>ars moriendi</i> obecne w utworze • wskazuje i omawia symbole obecne w pieśni • porównuje wzorzec wojownika współczesnego ze średniowiecznym	• omawia przykłady współczesnych wzorców osobowych

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
				III.1.1 ZP III.2.1 ZP III.2.2 ZP III.2.4 ZP III.2.10 ZP III.2.11 ZP III.2.12 ZP I.1.9 ZR I.1.11 ZR		
*80. Filozofia średniowieczna – <i>Wyznania</i> św. Augustyna	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Średniowiecze</i> , s. 250–252	• św. Augustyn • augustynizm • kompozycja <i>Wyznań</i> • dualizm duszy i ciała • asceza • iluminacja • zło jako brak dobra	1	I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.2.1 ZP I.2.2 ZP I.2.3 ZP I.2.5 ZP III.1.1 ZP III.2.1 ZP III.2.10 ZP IV.1 ZP I.2.4 ZR I.2.6 ZR		• relacjonuje fragment <i>Wyznań</i> św. Augustyna • przybliża postać św. Augustyna • omawia kompozycję <i>Wyznań</i> • wymienia podstawowe założenia filozofii św. Augustyna • wyjaśnia naturę i pochodzenie zła • porównuje wyjaśnienie obecności zła w świecie zawarte w Księdze Hioba z interpretacją tego problemu w <i>Wyznaniach</i> św. Augustyna • omawia obraz Fra Angelico w kontekście fragmentu
*81. Filozofia średniowieczna – <i>Summa teologiczna</i> św. Tomasza z	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Średniowiecze</i> , s. 253–255	• podsumowanie średniowiecznej teologii • tomizm • hierarchia • scholastyka	1	I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP I.2.1 ZP I.2.2 ZP		• relacjonuje fragment <i>Summy teologicznej</i> • przybliża postać św. Tomasza • wymienia podstawowe założenia filozofii św. Tomasza • wyjaśnia, na czym polega opisany w tekście dowód na istnienie Boga

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
Akwinu				I.2.3 ZP I.2.5 ZP III.1.1 ZP III.2.1 ZP III.2.10 ZP IV.1 ZP I.2.4 ZR I.2.6 ZR		<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polega scholastyczny sposób myślenia • podejmuje dyskusję na temat zastosowanej przez św. Tomasza argumentacji • porównuje filozofię św. Tomasza i św. Augustyna • podejmuje dyskusję na temat aktualności poglądów głoszonych przez św. Augustyna i Tomasza
82. Średniowieczna miłość – <i>Dzieje Tristana i Izoldy</i>	<ul style="list-style-type: none"> • podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i>, dział <i>Średniowiecze</i>, s. 256–261 	<ul style="list-style-type: none"> • geneza utworu • fabuła <i>Dziejów Tristana i Izoldy</i> • kompozycja utworu • topos nieszczęśliwej miłości • pojęcia i terminy: romans rycerski, trubadur, miłość dworska • postacie: Tristan, Izolda 	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.12 ZP I.1.16 ZP I.2.1 ZP I.2.6 ZP III.2.1 ZP I.1.9 ZR I.1.11 ZR	<ul style="list-style-type: none"> • streszcza podany fragment <i>Dziejów Tristana i Izoldy</i> • wymienia najważniejszych bohaterów utworu • omawia kompozycję utworu • formułuje zasady miłości dworskiej • omawia etos rycerski na przykładzie Tristana • objaśnia funkcję fantastyki w utworze • wyjaśnia, na czym polega tragizm Tristana i Izoldy • analizuje specyfikę uczucia łączącego Tristana i Izoldę • wypowiada się na temat obyczajowości średniowiecznej na podstawie <i>Dziejów Tristana i Izoldy</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia topos nieszczęśliwej miłości na wybranym przykładzie z kultury współczesnej
83. Konteksty i nawiązania –	<ul style="list-style-type: none"> • podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i>, dział 	<ul style="list-style-type: none"> • aluzja literacka • nowy wymiar motywu średniowiecznego 	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP	<ul style="list-style-type: none"> • relacjonuje treść wiersza • wskazuje podmiot liryczny • opisuje sytuacje liryczną w wierszu 	<ul style="list-style-type: none"> • pisze analizę i interpretację wiersza uwzględniającą konteksty

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
Halina Poświatowska, *** [tutaj leży Izolda...]	<i>Średniowiecze</i> , s. 287	• kontekst biograficzny		I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.16 ZP III.2.10 ZP III.2.11 ZP III.2.12 ZP I.1.12 ZR I.2.4 ZR	• omawia aluzję literacką zastosowaną w utworze • omawia kompozycję wiersza • formułuje tezę interpretacyjną • interpretuje wiersz • wskazuje i omawia konteksty interpretacyjne • porównuje przesłanie wiersza z przesłaniem <i>Dziejów Tristana i Izoldy</i>	
84. Kompetencje językowe i komunikacyjne	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Średniowiecze</i> , s. 310–313	• wzbogacanie słownictwa • świadomość językowa • funkcjonalne wykorzystanie wiedzy językowej • sprawne posługiwanie się językiem	1	I.1.4 ZP I.1.13 ZP I.1.15 ZP II.1.1 ZP II.1.2 ZP II.1.3 ZP II.1.4 ZP II.2.7 ZP II.3.5 ZP III.2.2 ZP III.2.12 ZP III.2.13 ZP I.1.13 ZR	• posługuje się nowo poznanym słownictwem • wykorzystywać teorię w rozwiązywaniu zadań • poszerza świadomość językową • funkcjonalnie wykorzystuje wiedzę językową • sprawne posługuje się językiem	

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
				I.2.4 ZR II.2.7 ZR		
85. Historiografia polska w średniowieczu – <i>Kronika polska</i> Galla Anonima	<ul style="list-style-type: none"> • podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i>, dział <i>Średniowiecze</i>, s. 262–264 	<ul style="list-style-type: none"> • dzieła polskiej historiografii: <i>Kronika polska</i> Galla Anonima, kronika Wincentego Kadłubka, <i>Roczniki czyli Kroniki sławnego Królestwa Polskiego</i> Jana Długosza • kronika trzech Bolesławów • pojęcia i terminy: historiografia, kronika, wzorzec osobowy, literatura parenetyczna 	1	I.1.1 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.6 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.2.1 ZP I.2.2 ZP I.1.2 ZR I.1.5 ZR I.2.4 ZR	<ul style="list-style-type: none"> • relacjonuje treść fragmentów • opisuje obowiązki króla przedstawione przez kronikarza • wymienia dzieła polskiej historiografii średniowiecznej • prezentuje wzorzec władcy na podstawie charakterystyki Bolesława Chrobrego pióra Galla Anonima • charakteryzuje dzieła polskiej historiografii średniowiecznej • wypowiada się na temat <i>Kroniki polskiej</i> jako źródła historycznego • wypowiada się na temat stosunków społecznych i obyczajowości w średniowiecznej Polsce na podstawie <i>Kroniki polskiej</i> • omawia uwarunkowania historyczne początków piśmiennictwa polskiego 	<ul style="list-style-type: none"> • podejmuje dyskusję na temat wizerunku współczesnych władców w mediach
*86. Testament poetycki François Villona	<ul style="list-style-type: none"> • podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i>, dział <i>Średniowiecze</i>, s. 265–268 	<ul style="list-style-type: none"> • poetycki testament • kompozycja <i>Wielkiego testamentu</i> • różnorodność stylistyczna • dokument swoich czasów • postać: François Villon 	1	I.1.1 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP		<ul style="list-style-type: none"> • prezentuje życiorys Villona stanowiący kanwę utworu • relacjonuje treść fragmentów • wskazuje nadawcę i adresata ballady • interpretuje tytuł utworu • określa funkcję środków językowych użytych w utworze • omawia kompozycję utworu

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
				I.1.11 ZP I.1.12 ZP I.1.16 ZP III.1.1 ZP III.2.1 ZP III.2.2 ZP III.2.4 ZP III.2.6 ZP III.2.10 ZP III.2.11 ZP III.2.12 ZP II.2.4 ZR		<ul style="list-style-type: none"> • omawia obraz przemijania zawarty w <i>Wielkim Testamencie</i> • wypowiada się na temat refleksji odnośnie ludzkiego życia zawartych w <i>Wielkim testamencie</i>
87. Podróż po zaświatach – <i>Boska komedia</i> Dantego Alighieri	<ul style="list-style-type: none"> • podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i>, dział <i>Średniowiecze</i>, s. 269–277 	<ul style="list-style-type: none"> • geneza <i>Boskiej komedii</i> • tytuł utworu • fabuła utworu: piekło, czyścić, raj • duchowi przewodnicy Dantego: Wergiliusz, Beatrycze, święty Bernard z Clairvaux • kompozycja <i>Boskiej komedii</i> • społeczny kontekst utworu • między średniowieczem a renesansem • alegoryczność utworu • pojęcia i terminy: poemat epicki, <i>summa</i>, prekursor, dantejskie sceny • postać: Dante Alighieri 	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.12 ZP I.1.16 ZP I.2.1 ZP I.2.2 ZP I.2.6 ZP III.1.1 ZP III.2.1 ZP IV.1 ZP	<ul style="list-style-type: none"> • relacjonuje treść fragmentów • omawia fabułę całego utworu • wymienia przewodników Dantego po zaświatach • omawia genezę <i>Boskiej komedii</i> • wyjaśnia tytuł • charakteryzuje narratora • omawia kompozycję poematu • wyjaśnia pojęcia: <i>poemat epicki</i>, <i>summa</i> • wymienia elementy dzieła charakterystyczne dla średniowiecza i renesansu • interpretuje alegorie obecne w poemacie • wypowiada się na temat sposobu obrazowania w utworze • wskazuje źródła kulturowe, z 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, dlaczego Dante uczynił swoim przewodnikiem Wergiliusza

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
				IV.2 ZP IV.3 ZP IV.9 ZP IV.10 ZP IV.11 ZP I.1.11 ZR I.2.3 ZR I.2.4 ZR IV.1 ZR	których czerpał Dante	
ŚREDNIOWIECZE – NAUKA O JĘZYKU						
88. Od słowa do zdania. Czym jest gramatyka?	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Średniowiecze</i> , s. 290–292	• gramatyka • fleksja: deklinacja, koniugacja, temat fleksyjny, końcówka fleksyjna • słowotwórstwo: wyraz podstawowy, wyraz pochodny, temat słowotwórczy, formant • składnia	1	II.1.1 ZP II.1.2 ZP II.1.3 ZP II.1.4 ZP II.2.7 ZP	• wymienia działy gramatyki • charakteryzuje działy gramatyki • rozpoznaje błędy we wskazanych wypowiedziach i określa rodzaj błędu • omawia funkcję poszczególnych działów gramatyki w budowaniu wypowiedzi	
*89. Jak powstał i jak rozwijał się język polski?	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Średniowiecze</i> , s. 293–296	• język praindoeuropejski • indoeuropejska rodzina języków • języki słowiańskie • zmiany fonetyczne: przegłos polski, palatalizacja, wokalizacja, iloczas • zmiany fleksyjne: liczba podwójna, nietypowe formy przymiotników, czas	1	I.2.1 ZP II.1.1 ZP	• wymienia grupy języków słowiańskich • wskazuje języki należące do poszczególnych grup języków słowiańskich • wskazuje zmiany kształtujące system gramatyczny • omawia zmiany kształtujące system gramatyczny • omawia procesy językowe, które ukształtowały podane słowa i zwroty • wskazuje w dziełach kultury dawnej	

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
		zaprzęsły • zmiany leksykalne • zmiany składniowe				dowody na zmiany językowe
ŚREDNIOWIECZE – TWORZENIE WYPOWIEDZI						
90. Jak robić notatki?	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Średniowiecze</i> , s. 297–300	• notatka syntetyzująca: tekst ciągły, tabela, wykres, mapa myśli, rysunek	1	III.2.6 ZP	• definiuje notatkę syntetyzującą • wymienia formy notatki syntetyzującej • charakteryzuje rodzaje notatek • przygotowuje notatkę syntetyzującą • przygotowuje notatkę syntetyzującą w formie mapy myśli	
ŚREDNIOWIECZE – PODSUMOWANIE I POWTÓRZENIE						
91. i 92. Powtórzenie i podsumowanie wiadomości	• podręcznik do języka polskiego <i>Ponad słowami 1.1</i> , dział <i>Średniowiecze</i> , s. 314–320	• historia • nauka i oświata w średniowieczu • filozofia • sztuka średniowieczna • cechy i najważniejsze motywy w kulturze tego okresu • propagowane wzorce osobowe • popularne gatunki literackie • motywy	2	I.2.1 ZP I.2.2 ZP IV.1 ZP IV.2 ZP IV.3 ZP IV.5 ZP IV.6 ZP IV.7 ZP IV.8 ZP IV.9 ZP IV.10 ZP IV.1 ZR	• odtwarza najważniejsze fakty, sądy i opinie • wykorzystuje najważniejsze konteksty • wyciąga wnioski • określa własne stanowisko • poprawnie interpretuje wymagany materiał • właściwie argumentuje • uogólnia, podsumowuje i porównuje	• wykorzystuje bogate konteksty • formułuje i rozwiązuje problemy badawcze
93. Praca klasowa			1			<i>Generator testów i sprawdzianów</i>

Ponad słowami

Pomysły na lekcje: Agnieszka Wojciechowska